

Η Επιτροπή θεωρεί ότι αυτό το δικαίωμα veto συνιστά περιορισμό στην ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων και στην ελευθερία εγκαταστάσεως. Τα μέτρα αυτά συνιστούν εμπόδιο στην απευθείας επένδυση στην ΡΤ, εμπόδιο στην επένδυση χαρτοφυλακίου και εμπόδιο στην άσκηση της ελευθερίας εγκαταστάσεως.

Τα προαναφερθέντα ειδικά δικαιώματα του Δημοσίου συνιστούν κρατικά μέτρα, εφόσον οι προνομιούχες μετοχές δεν αποτελούν έκφραση της κοινής εφαρμογής του δικαίου των εταιριών.

Οι προαναφερθείσες *golden shares* δεν σχετίζονται με θεμιτούς σκοπούς δημοσίου συμφέροντος, και ειδικότερα αυτούς που επικαλείται το Πορτογαλικό Δημόσιο, ήτοι τη δημόσια ασφάλεια και τη δημόσια τάξη, τη συντήρηση των καλωδιακών δικτύων και τη διατήρηση πρατηρίων χονδρικής και λιανικής πωλήσεως στην ΡΤ, την παραχώρηση δημόσιας υπηρεσίας, το πρότυπο ρυθμίσεως της αγοράς τηλεπικοινωνιών και την ενδεχόμενη διαταραχή της κεφαλαιαγοράς.

Εν πάση περιπτώσει, το Πορτογαλικό Δημόσιο δεν τηρεί την αρχή της αναλογικότητας, διότι τα επίδικα μέτρα δεν προσφέρονται για να εξασφαλίσουν την επίτευξη των επιδιωκόμενων σκοπών και υπερβαίνουν το μέτρο που είναι αναγκαίο προς επίτευξή τους.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Østre Landsret (Δανία) στις 28 Απριλίου 2008 — NCC Construction Danmark A/S κατά Skatteministeriet

(Υπόθεση C-174/08)

(2008/C 171/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: NCC Construction Danmark A/S

Καθού: Skatteministeriet

Προδικαστικά ερωτήματα

- Έχει ο όρος «παρεπόμενες πράξεις επί ακινήτων» στο άρθρο 19, παράγραφος 2, δεύτερη φράση, της έκτης οδηγίας ΦΠΑ ⁽¹⁾ την έννοια ότι περιλαμβάνει δραστηριότητες υποκειμένης στον ΦΠΑ επιχειρήσεως σε σχέση με μετέπειτα πωλήσεις ακινήτων, τα οποία κατασκευάζονται από την οικοδομική επιχείρηση για ίδιο λογαριασμό, ως συνιστώσες εξ ολοκλήρου φορολογητέα δραστηριότητα προς τον σκοπό μεταπωλήσεως;
- Έχει σημασία για την απάντηση στο πρώτο ερώτημα το κατά πόσον οι δραστηριότητες πωλήσεως, αυτοτελώς θεωρούμενες, συνεπάγονται τη χρησιμοποίηση αγαθών ή υπηρεσιών για τις οποίες οφείλεται ΦΠΑ;

- Συνάδει προς την κατά το διέπον τον ΦΠΑ δίκαιο αρχή της ουδετερότητας το ότι μια οικοδομική επιχείρηση, η οποία συνεπεία της νομοθεσίας του οικείου κράτους μέλους — με έρεισμα το άρθρο 5, παράγραφος 7, και το άρθρο 6, παράγραφος 3, της έκτης οδηγίας — υποχρεούται στην καταβολή ΦΠΑ για τις εσωτερικές της παραδόσεις σε σχέση με την ανέγερση οικοδομών για ίδιο λογαριασμό προς τον σκοπό εν συνεχεία πωλήσεως, έχει μόνον εν μέρει δικαίωμα εκπτώσεως για γενικά έξοδα που συνεπάγεται η οικοδομική δραστηριότητα, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι η μετέπειτα πώληση του ακινήτου απαλλάσσεται, κατά την περί ΦΠΑ νομοθεσία του κράτους μέλους, από τον ΦΠΑ βάσει του άρθρου 28, παράγραφος 3, στοιχείο β), της έκτης οδηγίας ΦΠΑ, σε συνδυασμό με το σημείο 16 του παραρτήματος 16;

⁽¹⁾ Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ L 145, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Διοικητικό Εφετείο Θεσσαλονίκης (Ελλάδα) στις 28 Απριλίου 2008 — Μαρία Καστρινάκη του Εμμανουήλ κατά Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης ΑΧΕΠΑ

(Υπόθεση C-180/08)

(2008/C 171/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Διοικητικό Εφετείο Θεσσαλονίκης

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Μαρία Καστρινάκη του Εμμανουήλ

Καθού: Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης ΑΧΕΠΑ

Προδικαστικά ερωτήματα

- «Όταν υπήκοος κράτους μέλους, κατόπιν επικλήσεως τίτλου που εμπίπτει, κατ' αυτόν, στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 89/48/ΕΟΚ, έχει προσληφθεί από ν.π.δ.δ. και ασκεί επάγγελμα νομοθετικών κατοχυρωμένο στο κράτος-μέλος υποδοχής με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου και έχει εξελιχθεί υπηρεσιακά και μισθολογικά σύμφωνα με τον εν λόγω τίτλο, οι αρμόδιες αρχές έχουν μετέπειτα τη δυνατότητα, κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 1, 2, 3 και 4 της εν λόγω οδηγίας, ερμηνευομένων υπό το φως των άρθρων 149 και 150 της Συνθήκης για την Ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, να τον αποκλείσουν από την άσκηση των επαγγελματικών του δικαιωμάτων, ένεκα αδυναμίας αναγνωρίσεως της ακαδημαϊκής ισοτιμίας του επικληθέντος τίτλου προς κατάταξη σε αντίστοιχη

με τον τίτλο κατηγορία θέσεως και ΜΚ, εκ μόνου του λόγου ότι έχει μεν χορηγηθεί από αρχή του κράτους μέλους προελεύσεως, αλλά κατόπιν σπουδών, τμήμα των οποίων πραγματοποιήθηκε, κατόπιν συμφωνίας διακαιοχρήσεως, στο κράτος μέλος-υποδοχής και σε φορέα, ο οποίος λειτουργεί μεν ελευθέρως στο κράτος μέλος υποδοχής, δεν αναγνωρίζεται, όμως, ως εκπαιδευτικό ίδρυμα στο κράτος τούτο, δυνάμει σχετικής γενικής διατάξεως της νομοθεσίας του».

- 2) «Έχουν οι αρμόδιες αρχές τη δυνατότητα, κατά την έννοια των διατάξεων της Οδηγίας 89/48/ΕΟΚ, όπως μεταφέρθηκε στην ελληνική έννομη τάξη με την υπ' αριθ. Α4/4112/247/1992 κοινή υπουργική απόφαση, ερμηνευομένων υπό το φως των άρθρων 39 παράγραφος 1, 40 παράγραφος 1, 43, 47 παράγραφος 1, 49 και 55 της Συνθήκης για την Ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, να αποκλείσουν υπήκοο κράτους-μέλους, ο οποίος απασχολείται σε ν.π.δ.δ. με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου και στον οποίο έχει χορηγηθεί άδεια ασκήσεως επαγγέλματος κατά τις διατάξεις της Οδηγίας 89/48/ΕΟΚ, όπως μεταφέρθηκε στην ελληνική έννομη τάξη με την υπ' αριθ. Α4/4112/247/1992 κοινή υπουργική απόφαση, από την άσκηση επαγγελματικών δικαιωμάτων, τα οποία απορρέουν από την χορηγηθείσα άδεια ασκήσεως επαγγέλματος, για το λόγο ότι δεν έχει αναγνωριστεί και η ακαδημαϊκή ισοτιμία του τίτλου σπουδών του».

55 της Συνθήκης για την Ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, σε υπήκοο κράτους-μέλους κάτοχο διπλώματος που επιπτεται στο πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας 89/48/ΕΟΚ, ο οποίος απασχολείται σε ν.π.δ.δ. με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου και στον οποίο αφενός έχει χορηγηθεί από τις αρμόδιες αρχές του κράτους-μέλους προελεύσεως η άδεια χρήσεως του επαγγελματικού τίτλου και αφετέρου έχει χορηγηθεί από τις αρμόδιες αρχές του κράτους-μέλους υποδοχής η άδεια ασκήσεως του επαγγέλματος κατά τις διατάξεις της Οδηγίας 89/48/ΕΟΚ, όπως μεταφέρθηκε στην ελληνική έννομη τάξη με την υπ' αριθ. Α4/4112/247/1992 κοινή υπουργική απόφαση, να αρνηθούν την υπηρεσιακή και μισθολογική εξέλιξη της μονιμοποίησεως σε οργανική θέση δημοσίου υπαλλήλου της κατηγορίας ΠΕ και σε ΜΚ της κατηγορίας ΠΕ, για το λόγο ότι δεν είναι δυνατή η αναγνώριση και της ακαδημαϊκής ισοτιμίας του πανεπιστημιακού τίτλου σπουδών του κράτους-μέλους προελεύσεως, επειδή ένα μέρος των σπουδών έχει πραγματοποιηθεί στο κράτος-μέλος υποδοχής κατόπιν συμφωνίας δικαιοχρήσεως με ιδιωτικό εκπαιδευτικό οργανισμό, ο οποίος δεν αναγνωρίζεται στο κράτος αυτό ως εκπαιδευτικό οργανισμό, ο οποίος δεν αναγνωρίζεται στο κράτος αυτό ως εκπαιδευτικό ίδρυμα».

Προσφυγή της 7ης Μαΐου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-190/08)

(2008/C 171/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασεως, την οποία υπέβαλε το Διοικητικό Εφετείο Θεσσαλονίκης (Ελλάδα) στις 28 Απριλίου 2008 — Μαρία Καστρινάκη του Εμμανουήλ κατά Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης ΑΧΕΠΑ

(Υπόθεση C-186/08)

(2008/C 171/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Διοικητικό Εφετείο Θεσσαλονίκης

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Μαρία Καστρινάκη του Εμμανουήλ

Καθού: Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης ΑΧΕΠΑ

Προδικαστικό ερώτημα

«Έχουν οι αρμόδιες αρχές τη δυνατότητα, κατά την έννοια των διατάξεων της Οδηγίας 89/48/ΕΟΚ, όπως μεταφέρθηκε στην ελληνική έννομη τάξη με την υπ' αριθ. Α4/4112/247/1992 κοινή υπουργική απόφαση, ερμηνευομένων υπό το φως των άρθρων 39 παράγραφος 1, 40 παράγραφος 1, 43 47 παράγραφος 1, 49 και

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Μ. Κοντού-Durande και R. Troosters)

Καθού: Βασίλειο των Κάτω Χωρών

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους (!), ή, τουλάχιστον, παραλείποντας να τις γνωστοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·

— να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.